

РЕШЕНИЕ

№ 4093

гр. София, 26.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 13.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **1594** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.9б, ал.3 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на [фирма] 90 О. със седалище и адрес на управление [населено място], район К., [улица] срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци (ТБО) № РД-22-55 от 19.12.2009 г., издаден от кмета на Столична община, с който на основание чл.9б, ал.2 ЗМДТ е определено задължение в размер на 14 696,13 лв. за такса битови отпадъци за периода 01.01.2004 г. - 31.12.2008 г., ведно със съответните лихви за просрочие. Твърди се в жалбата, че в оспорения акт не са изложени фактическите основания, от които произтича задължението за заплащане на ТБО. Не е изложено кога и по какъв начин са предоставяни услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на отпадъци. Пзовава се на общоизвестното обстоятелство, че Столична община не извършва действия по предоставяне на услугата поддържане на чистота на общите части за ползване. Твърди, че такава услуга не е предоставяна по отношение на собствения на дружеството имот, както и в района където се намира имота. Посочва, че сметосъбирането и сметоизвозването се осъществява от самото дружество и за негова сметка. Релевира довод, че след като услугата не е извършена не следва да се заплаща ТБО. Според жалбоподателя, задължението за ТБО включва отделни компоненти, които следва да бъдат определени поотделно, поради което е недопустимо задължението да се определя в общ размер за целия процесен период. Изразено е

искане да бъде постановено решение, с което да бъде отменен оспорения Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци. Претендира се присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че с декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ до ТД на НАП [населено място] – офис К. вх.№ 22-164/31.01.2000 г. от [фирма] 90 О. е деклариран нежилищен имот: земя и сгради, находящ се в [населено място], кв. В., [улица]. За същия е открита данъчна партида № М164 от 31.01.2000г., с декларирана отчетна стойност общо в размер на 225 652,00лв., в т.ч.: земя - 50 000,00лв.; земя – 3332,00лв.; земя – 20 316,00лв., производствена сграда – 7 336,00лв.; сграда-склад битова – 144 668,00лв.

Установява се от оспорения акт, че за 2004 г. и 2005 г. имотът на жалбоподателя, попада извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на БО, с оглед на което е определена ТБО само за услугите по обезвреждане на БО в депа и други съоръжения и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За 2006 г., 2007 г. и 2008 г. е прието, че имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на БО, с оглед на което ТБО е определена за всички услуги по чл.62, ал.1 ЗМДТ.

Съгласно чл.63, ал.2 ЗМДТ границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година. Ответникът е представил заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ, както следва: № РД-09-2069/24.10.2003г., № РД-09-2332/29.10.2004 г., № РД-09-1795/28.10.2005 г., № РД-09-1115/30.10.2006 г. и № РД-09-2288/29.10.2007 г. Имотът на [фирма] 90 О. е с административен адрес [улица] и е в местност В.. В нито една от петте заповеди за района на В. не е цитирана ул. К. шосе, на която попада имота. Представено е становище от началника на Районен инспекторат К. при Столичен инспекторат. В същото се пояснява, че притежаваният от [фирма] 90 О. недвижим имот, се намира в район К., кв. В., [улица], което е старото наименование на улицата. Настоящото наименование е Ч.. Видно от протокол от проведено съдебно заседание на 03.11.2010г. изложеното обстоятелство относно промененото наименование на улицата не е оспорено от страните. По делото е прието допълнително заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено при използване на извадка от кадастралната карта и в присъствие на районен инспектор от Столичния инспекторат за район К. и представител на дружеството – жалбоподател. Установява се, че недвижимият имот, собственост на [фирма] 90 О. е разположен в кв. В., ул Ч., с предишно наименование К.. Разположен е в района на бившия стопански двор на кв. В. и е записан в приложените по делото заповеди за определяне на границите на територията на район К., в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване – складово-производствена зона. Изготвена е и приложена от вещото лице схема на маршрутите за сметоизвозване за периода 2004-2008г., видно от която

имотът се намира на [улица]-2008г. имотът попада в район Сектор № 1, с номерация от № 1 до № 15 Във всички представени заповеди по чл.63, ал.2 ЗМДТ кв. В., ул. Ч. шосе е посочен като територия, в която се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Като имоти, попадащи извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване са посочени: всички празни места в и извън регулация в кв. В..

За имота на жалбоподателя е изготвен доклад за извършена проверка № 22-05-00/0318 от 17.11.2009 г., с който е установен размера на задължението за ТБО за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2008 г. общо в размер на 14 696.13 лв. главница и лихви. В доклада е прието, че задълженото лице не е подавало декларация по чл.23, ал.1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (Наредбата), т.е. за определяне на ТБО според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване. Прието е, че няма издадена заповед за пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване съгласно чл.24, ал.1 от Наредбата.

Издаден е оспореният акт № РД-22-55 от 19.12.2009 г. на кмета на СО, с който на жалбоподателя е определена ТБО за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2008 г. общо в размер на 14 696.13 лв., ведно със съответните лихви за забава. Изложени са мотиви, че с декларация по чл.17, ал.1 ЗМДТ жалбоподателят е декларира застроен нежилищен имот, находящ се в [населено място], кв. В., [улица], като за годините 2004 г. и 2005 г. имотът е бил извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, поради което размерът на ТБО е определен за услугите по обезвреждане на БО в депа и други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, а за останалите периоди ТБО е определена за всички услуги по чл.62, ал.1 ЗМДТ. Посочено е, че жалбоподателят не е подавал декларация по чл.11а, ал.1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (Наредбата), няма издадена заповед за допускане на пряко договаряне с фирми съгласно чл.11б от Наредбата, поради което се дължи ТБО в размери, определени с решения на СОС за съответните години.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Предвид липсата на доказателства, установяващи датата, на която оспорения акт № РД-22-55 от 19.12.2009 г. на кмета на СО е бил връчен на жалбоподателя, съдът приема, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, с вх.№ 2600-104/08.01.2010 г., е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.9б, ал.3 ЗМДТ. Жалбата е подадена от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съгласно чл.9б, ал.2 ЗМДТ вземанията от такси се установяват

с акт на кмета на общината, с оглед на което следва да се приеме, че оспорения акт е издаден от компетентен административен орган съобразно отменителното основание по чл.146, т.1 АПК. Актът е мотивиран от правна и фактическа страна, с което съдът приема, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 АПК вр. чл.59, ал.2 АПК. В констативната част за отделните проверявани периоди е посочено поотделно размера на задължението за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, за сметосъбиране и сметоизвозване на БО. В този смисъл неоснователно се явява възражението, изложено в жалбата, че задължението е определено в общ размер за целия период като не е ясен размера на дължимата такса за всяка от услугите. В преписката липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът би постановил акт в обратен смисъл. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

В нормите на пар.1, т.7 от ДР на ЗМДТ и пар.1, т.1 от Наредбата е дадено легално определение на понятието „битови отпадъци”: Това са тези отпадъци, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите. Не са битови отпадъци производствените отпадъци по смисъла на Закона за управление на отпадъците. Или законодателят свързва образуването на БО с жизнената дейност на човека, в това число от административни, обществени сгради, отпадъците от търговските обекти и предприятията. В тази връзка жалбоподателят възражава, че за притежавания от него нежилищен недвижим имот не са извършвани услугите по сметосъбиране и сметоизвозване. Съдът приема изложеното възражение за неоснователно. В цитираните заповеди на кмета на СО № РД-09-2069/24.10.2003г., № РД-09-2332/29.10.2004 г., № РД-09-1795/28.10.2005 г., № РД-09-1115/30.10.2006 г. и № РД-09-2288/29.10.2007 г. изрично ул. Ч. шосе в кв. В. е посочен като територия, в която за периода 2004 г. – 2008 г. е организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Такива услуги не са предоставяни за незастроени нежилищни недвижими имоти извън регулация, какъвто не е имота на жалбоподателя. От друга страна в съдебно заседание на 03.11.2010 г. ответникът е представил становище на началник РИ К. при Столичен инспекторат, че притежаваният от [фирма] 90 О. недвижим имот в периода 2004 г. – 2008 г. попада в район „Сектор № 1”, за който са били предоставени за обществено ползване за сметосъбиране 4 броя съдове за битов отпадък тип Мева с обем 1 10 литра. Съдовете били разположени в близост до имота на фирмата, 2 бр. тип Мева между Б. експрес 90 О. и [фирма] 90 О. и 2 бр. от същите в близост до жилищния блок разположен срещу тези две фирми. При изготвянето на съдебно-техническата експертиза е извършено посещение на място, като е установено, че два броя от кофите за смет са били разположени около 160м. от

имота на жалбоподателя и са обслужвали имотите наоколо.

Видно от основното и допълнително заключение на съдебно-счетоводната експертиза, неоспорени от страните, за периодите 2005-2008г. в район К. са извършвани следните видове дейности: сметосъбиране и сметоизвозване за кофи от 110л., 1100л. и 4 куб.м. с единична мярка – брой; улично сметоизвозване – вложки/малки кошчета/ - брой, улично почистване, което включва ръчно и машинно метене, машинно миене с единична мярка – декар, по видове улици: МГТ-масов градски транспорт, ОЗ-улици с обществено значение и ВКУ – вътрешно квартални улици; дейности извън нарядите, включващи ЕГО – едро габаритен отпадък с единична мярка куб. метра и товаръчна техника – Бобкат, Фадрома, J. на час; зимно почистване включващо МГТ и ОЗ, ВКУ и ръчно метене на сняг с ед. мярка декар. Общата стойност на всички видове дейности за всеки отделен месец по райони се отразява в актове за установяване завършването и заплащането на натуралните видове работи, след проверка на ежедневните констативни протоколи и месечен акт за окачествяване на извършената работа между концесионера и концедента – Столична община. Установено е, че за проверяваните периоди 2004г., 2005г. 2006г., 2007г., 2008г. Столична община е начислила и изплатила разходи на Чистота – С., от бюджета на Столична община за сметоизвозване и сметосъбиране на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в това число и за район К..

Въз основа на представените от ответника заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ следва да се приеме, че за периода 2006 г. – 2008 г. имотът на жалбоподателя е попадал в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на БО. Ето защо на основание чл.63, ал.1 ЗМДТ за 2004 г. и 2005 г. жалбоподателят дължи ТБО за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, в какъвто размер и за каквито услуги е определена ТБО в оспорения акт. За периода 2006 г. – 2008 г. ТБО се дължи за всички услуги по чл.62 ЗМДТ. За доказване размера на определената ТБО ответникът е представил решения на Столичен общински съвет по чл.66, ал.1 ЗМДТ, с които са приети и одобрени план-сметка за съответните години от 2004 г. до 2008 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане на БО и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, вкл. по чл.26 от Наредбата - пропорционално, в промили, върху отчетната стойност на имотите - 12 промила за 2006 г., 2007 г., 2008 г., 0.7 на хиляда върху отчетната стойност на имотите за обезвреждане на отпадъци за 2005 г. и 4.6 хиляда за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване за 2005 г., 1.2 на хиляда върху отчетната стойност на имотите за обезвреждане на отпадъци за 2004 г. и 4.8 на хиляда за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване за 2004 г. Тези проценти са съобразени при постановяване на оспорения акт. По изложените съображения съдът приема, че с оспорения акт задълженията на жалбоподателя за ТБО за периода 2004 г. – 2008 г. са определени правилно и законосъобразно. На основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъдят направените в производството разноси в размер 760,00лв., представляващи депозит за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 200,00лв., депозит за съдебно-техническа експертиза в размер на 200,00лв. и заплатено

адвокатско възнаграждение от 360 лв., съгласно фактура № 115/27.10.2010 г.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 16 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] 90 О. със седалище и адрес на управление [населено място], район К., [улица] срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци № РД-22-55 от 19.12.2009 г., издаден от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма] 90 О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район К., [улица] да заплати на кмета на Столична община, на основание чл.143, ал.3 АПК разноски в размер на 760 (седемстотин и шестдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

Административен съдия: